

Erdőtelepítés – támogatással

Nem volt olyan lapszám az utóbbi időben, amely ne foglalkozott volna az erdőtelepítéssel. Kezdve az EU-csatlakozásból fakadó feladatokkal és lehetőségekkel, egészen a racionális földhasználat fontosságáig.

Am eddig kevés konkrétumot olvashattunk arról, hogy mely termőhelyen, milyen állományok részesüljenek első sorban támogatásban, hogyan rangsorolja a hatóság a beérkező terveket, pályázatokat. A szűkös támogatási keretek miatt ugyanis az igények egy részét el kell utasítani vagy legalábbis későbbre halasztani. Milyen súllyal esik latba a termőhely és a reá tervezett állomány, és milyen súllyal a pályázat dátuma?

A lap novemberi számában már örvendetes módon konkrét javaslatot is olvastunk dr. Markovics Tibor tollából, nevezetesen, hogy a tájban honos fajokból álló elegyes erdők élvezzenek elsőbbséget, amivel messzemenően egyet lehet érteni. (Am szabadjon a fenti dolgozathoz némi ellenvéleményt is fűzni. „Az egyes régiók területegységre eső élőfakészlete” kevésbé alkalmas az ottani termőhelyek minősítésére. Például, ha ott sok a fiatal telepítés, az élőfakészlet óhatatlanul alacsony, de ez korántsem bizonyíthatja az ottani termőhelyek silány voltát. Hogy „az erdőpuszták övében az erdők léte labilis, növedékük minimális”, arra szabadjon ellenpéldának felhoznom a Debrecenről északkeletre fekvő kiváló tölgyeseket, akácosokat, nyárasokat.)

Ezek után szabadjon előterjesztem a következő elbírálásra érdemes terveket, pályázatokat.

Alföldi területeinken:

1. A tocsogós mélyedések, amelyek szántás-vetésre nem alkalmasak. Fekvésük mélyedés, lapály, talajuk állandó vízhatású és ennél is vizezsebb, az időszakos többlet-vízhatásúak közül pedig a szolonyeces és a mélyben sós réti talajok.

2. A szélerezózióval fenyegetett homokos dombhátak, bucketetők. Talajuk futóhomok, humuszos homok, kovárványos vagy rozsdabarna erdőtalaj.

3. Minden hullámtéri terület.

Hegy- és dombvidéken:

A 12°-nál, 22%-nál meredekebb területek, ezek közül is elsősorban a homokos, vályogos talajok, amelyeket az erózió a legjobban fenyeget. Előnyösebbek a gyertyános-tölgyes és a bükkös klímájúak, mert ezeken nevelhetők a legkiválóbb állományok.

A fent felsorolt termőhelyeken – a futóhomok kivételével – legalább közepes fejlődésű állományok létesíthetők. Természetesen előnyt kell élvezzenek a tájban honos fajokból álló természetszerű erdők.

(A fentiekben az erdőtervezési útmutató megnevezéseit használtam.)

A területek legtöbbje – jobb híján – gyepterületen van, gyakorlatilag tehát parlagon áll. Természetesen csak akkor tervezhetjük erdősítésre, ha nem hordoz valami más olyan természeti ér-

téket, ami elsőbbséget élvez az erdősítéssel szemben.

Ismereteim szerint az erdőfelügyelőségek eddig is hasonlóképpen rangsorolták a pályázatokat. Már az országos keret elosztásánál is érdemes a fentiekre figyelemmel lenni.

Megfontolásra ajánlom még, hogy a lassan növekvő természetszerű erdők kapják a teljes támogatást, a gyorsan növekvő ültetvények pedig hosszú lejáratú, kedvezményes hitelt.

Kihelyezett albizottsági ülés

Kihelyezett ülést tartott az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottságának Erdészeti Albizottsága a Pilis Parkerdőgazdaság Rt. Budapesti Erdészeténél.

Az Albizottság tagjain kívül a házigazdák és a meghívott újságírók a korán beköszöntött télen a Gyermekevasút hűvösölgyi állomásáról ún. tárgyaló kupéban hallgatták *Bakon Gábor* erdészeti igazgató és *Dobó István* vezérigazgató tájékoztatóját. A képviselők megismerhették az erdészet sajátos helyzetéből adódó gazdálkodási gondokat, melyek elsősorban a szűkös anyagi forrásokból erednek. Néhány adat az Erdészetről:

Gazdasági erdő:	0 ha
Véderdő:	832 ha
Közjóléti erdő:	5245 ha
Egyéb rend.:	89 ha
Nem erdő jell. ter.:	662 ha
Összesen:	6828 ha
Tölgyek	36%

